

نامه‌که‌ی حوسین عارف

خوسره‌وجاف

کتاویکی فه‌لسه‌فیم وەرگیڤابووہ سەر زمانی کوردی به ناوی " مرؤف له پارہوی پیگہ‌یشتندا"، نامه‌یہ کی مامۆستای شیرینکه‌لام و خاوه‌ن به‌هره "حوسین عارف" م پیگہ‌یشت. زۆر ستایشی پۆمانه‌کانمی تیادایه، له‌ولاشه‌وه په‌خنه‌ی لی گرتووم و ده‌لیت: من به‌حه‌یف و نه‌شیاوی داده‌نیم یه‌کیک ئاوا توانا و به‌هره‌یہ کی له پۆماننووسیندا هه‌بی‌ت خۆی به‌بابه‌تی تره‌وه سەرقال بکات.

له راستیدا ئه‌وی مامۆستا نووسیویه‌تی راستی فەرمووه و جوانی هه‌لسه‌نگاندووہ و به‌نده‌یش هه‌ر وه‌ک ئه‌و فکر ده‌که‌مه‌وه ئه‌وه‌ی ده‌زانم هه‌موو نووسه‌ریک پۆماننووسینی پیناکریت، پۆمان سه‌ختترین و دژوارترین بابه‌تی نووسینه ... پۆماننووس ده‌بی پۆشنیبرییه‌کی ئینسکلۆپیدیایی به‌ربلاوی تیادا بی‌ت، نه‌ک ته‌نہا له یه‌ک بواریا به‌لکو له ته‌واوی بواریه‌کاندا جگه له‌وانه وه‌ک فہرد له ژیانیدا زۆر شتی تاقیکردبی‌ته‌وه و ئه‌زمونیکی عه‌مه‌لی له مه‌یدانه‌که‌دا به‌ده‌ست هینا بی‌ت، ئه‌و ده‌م ده‌توانی پۆمانیکی سه‌رکه‌وتوو بنووسی‌ت، هه‌لبه‌ت خویندنه‌وه‌ی به‌رده‌وام مه‌رجیکی سه‌ره‌کییه، به‌تایبه‌ت ئه‌ده‌بیاتی گه‌لانی تر، له‌ناو ئه‌وه‌شدا پۆمان.

پۆمان ته‌نہا پیکه‌ستنی چہند پووداویک و یاری به‌وشه و واژه‌کردن نییہ، پره له وردہ کاری و لی‌زانین، پره له دہردہ‌سه‌ری گرفتاری و چه‌واشه‌کردن، چ به‌باش چ به‌خراو... به‌داخه‌وه، هه‌ولہ‌کان، زه‌رافه‌ته‌کان له ته‌رازووی بی ته‌رازوو که‌یل و کیشانه‌ی نادروستدا نوقم بووه. زۆر

خاوهن بههره نا ئومىد دهكرىت چ له لايهن خاوهن قهلهمهكانهوه يان دهستگاكانى رۆشنبيرييهوه جگه له چاوساغه كويز و مزمهعيلهكانى چاوديرانى نووسين و خاون تهمغه سوورهكان.

رۆماننووسى كورد ئهوپۆ له ههلوهمهرجيكي گهليك سهخت و دژواردايه، دهبي هۆشيارانه ئاگادارى دارپشتنى خۆى بيت، دهبي چهند رۆماننيك له يهك رۆماندا بنووسيت، رۆماننيك بۆ پهخنهگر، رۆماننيك بۆ خوينهري ئاسايى، رۆماننيك بۆ چاوديري تهمغه بهدهست، لهوانه گوزهشته، كاتييك رۆمانهكته بهچاپ دهگهيهنى، ئهگه رديريك يان پهپهيهك له چاوديري مهولهتدر گوزهرابيت و ئاگاي لئ نهبوويت خوينهري خۆبهختى پوليس كه سيفاتى پياويان تيادا نيه و به ههق و ناههق دهيكاته گوزارش و دهيهگهنيته جيگه خۆى. بۆخۆم له و پوهوه چهند جار پهلكيش كراوم، تووشى ههپهشه و گورهشيش هاتوم.

ئوهى من پي گهيشتوم و تبي گهيشتوم له نووسهري كورد بيدهرهتانترو بي پشتوپهناتر لهناو ميللهتاندا كه م بهدى دهكرىت... خۆزگه گرفتهكه هه ر ئوه بووايه.

ئيمهى كورد كه م پووى داوه ددان به ههلهى خۆماندا بنين، دهليم كورد يانى بهتهواوى تويزهكانيهوه لهسهري ههموويانهوه سياسييهكانمان، گرفتى نووسهري كورد بهشه زۆرهكهى خودى نووسهري كورده، بۆ نمونه نووسهريك بابهتيك، رۆماننيك، چوزانم دهنووسيت يهكيك يان دوان سياننيك يا زۆتر پيكهوه دادهنيشن، دهن له سه دهرگا و پيكهوه وا له ههولدان وهك وابيت برۆن بۆ شهري " چالديران " تا ههولئ وه نووسه ره له بار ببهن و بي بايى بكهن، هه ر يهك لهوانه نيوهى وه تهقهلايه بۆخۆى بكات بهرههميكي شايسته دهنووسيت.

خۆ من باس له بيروبوچوونى چهپهگهرايى و ململانيى ماركسيهت مهئابانهى ناكه م يان بۆچوونى چينايهتى و تيفكرينى پرپووچانه، بهنده بۆخۆم زۆر له و مامهله پرپووچانه م ديوه، با پاستگوم هيچ قيمهتيكى نه ئهدهبي و نه كۆمهلايه تيم بۆيان دانهناوه. رۆزگاريش ئهوهى دسهلمينيت، ئهوان هيچ نين و من چتم.

له وهیش دَلْنیام ئەو جوۆره نووسه رانه له داهاتودا دهنگی دهۆلیان ناگاته کهس و ناچاری پاشه کشه
 دهبن له دونیای پۆشنبیری و وهلاوه دهچن، کهیه؟ ئەوه نازانم!

به لام ئەوهی دهزانم نووسه ری کورد، پۆشنبیری کورد گه لیک بینازه، وهک گۆرانبیژیک له جیگه یه کدا
 گۆرانی بیلت و دانیشتون گوئی لی نه گرن.

ئه گهر نووسه رییک لهو رهفتاره ناپهسند و نه شیاوه بیته جواو و دیفاع له ئەنای خۆی بکات،
 دهکه ویتته بهر پهت پهتیی کۆلکه نووسه ران و مانشیته خوینه ران، خوا هه لئاگریت با راستگۆیم
 ژماره یان که م نین.

جا مامۆستا حسین عارف به ئاسانی پهی به غه م و شادی و راز و نیاز و دهنگ و پهنگ و ساز
 و نه واو سه ماو سه ودای دهروونی ئەمسالی وهک من دهبا و به ته رازووی ویزدان کهیل و کیشانه ی
 دهکات.

ئه وه سا بۆی نووسیوم و ده لیت: " له بهر ئەوهی توانایه کی به ربلاوت له دونیای پۆماندا هه یه، خۆزگه
 ته واوی کاتت ته نها بۆ پۆمات ته رخان ده کرد، کاتیک پۆمانی " پاشایان کوشت " ده خوینمه وه ده فرم،
 " راز " ده خوینمه وه شاگه شکه ده که م. " ئیتر له و بابه تانه ی بۆ نووسیوم، به راستی ئەو نامه ی حوسین
 عارفه م گه لیک لا خۆش بوو، گورپکی تازه ی پی به خشیم، بریارم دا پیللوی ئاسنین له پا که م و
 هه ردوو هه له تی ناو بواری ئەم سه رده می ئیستای پۆشنبیرییه، بی ده ربه ستانه بی بایی که م و
 گوئی بۆ دهنگی ناسازی کۆچه ره کانی ناو زهواره که نه ده م و دهزانم ئەوان نان به نرخه پۆژ ده خۆن
 و منیش خۆم هه لگرتوو ه بۆ پاشه پۆژ و بینیشم دریزه و باوه ریم وایه که لاوه ی هه پروژاوی ئیستای
 ئە ده بیاتی ئیمه ی کورد به م ئاشووفته بازارییه نامینیتته وه، ئەگه ر که میک ئیمانمان به بانه پۆژ
 هه بیته .

لهوانه‌یش گوزه‌شته، من له‌وانه نیم بواری پۆشنییری بکه‌مه پرد و به‌سهریا بگوزهرم، ئەوانه‌ی له
 نزیکه‌وه ده‌مناسن خوخسله‌تی به‌نده‌ی ده‌ناسن، تا به ئەمرۆ له‌به‌ر هیچ که‌س، هیچ نه‌نوووسیوه
 و هیچ نه‌وتووه، کاتیکی به‌ته‌مای ته‌ماح و شوین نه‌بم، ئیتر بۆ له‌هه‌ق لاده‌م، جافی لای ئی‌مه
 قسه‌یه‌کی خۆشیان هه‌یه و ده‌لین:

" سیروان لیشت نه‌ده‌م هه‌رده‌م به‌ی؟"

به‌لام با راستگو‌بم، هه‌رگیز به‌ته‌مای ئەو بی لوتفی برپیک له‌نوو سه‌ران نه‌بووم، له‌وه دل‌نیام ئەو
 جو‌ره‌کاره‌کته‌رانه‌زاده‌ی بزێوی پۆژن و ئەمرۆ نا سبه‌ی به‌لاوه‌ ده‌نرین. که‌سانی وه‌ک مامۆستا
 حوسین عارف له‌بواره‌که‌یدا سه‌نگی مه‌حه‌کن...

جا وه‌ک موته‌نه‌بی ده‌لینت:

" بی باییکردنی به‌ره‌م که‌م سه‌لیقه‌یی ده‌ورو به‌ره‌که‌ی نیشان ده‌دات، نه‌ک داهینه‌ره‌که‌."

1996/3/12 به‌غدا...